

Boreal i hivern

Concebut com un diàleg trenat entre el poeta David Casassas i la fotògrafa experimental Cristina Ortiz Castillo, *Boreal hivern austral* és un poemari publicat per la llibreria graciencina Animal Sospechoso, “un llibre teixit al voltant del decurs d’imatges i representacions a la matèria i a les seves partícules. El resultat és un experiment d’una obstinada bellesa, vers breu, interactiu, resplendent: “Seré com ull de gat, / dia rúfol, lleganyar, / som ocells endins el mar / i a la costa ens fem l’aleta.” Som en unes cruïlles de la interpretació, que plasmen la plasticitat del que ens passa, la necessitat de crear, la mateixa còrnia convertida en subjecte poètic. Jove corredor de fons, David Casassas actua dins el seu lirisme. *

Lleu batec

En el seu nou llibre de poemes, *Lleu batec*, el terrassenc Xavier Serrahima ens ofereix un interessant exercici de síntesi sobre la solemnitat de la creació i les seves incerteses. A l’èpilog, el poeta Antoni Clapés ens diu que el lector té entre les mans “un llibre savi, reposat, breu, de lectura plaent”. I és una gran definició perquè Serrahima penetra en el teixit de cada vers i el fa partícip del seu debat intel·lectual des del seu debut fa sis anys. La seva és una proposta per dialogar amb el lector, no acceptar-lo immòbil de lector passiu. Fer-lo “imatge mòbil de la immòbil eternitat”, que sintetitza Clapés a través d’una frase memorable de Sant Agustí. Totes les portes són obertes davant els ulls del lector. *

Del retorn...

L’ experiència del viatge vivificador li serveix a Marcel Riera (Badalona, 1956) per traçar un recorregut unificador a través dels poemes que componen *Occident* (premi Alcover, publicat per El Gall Editor). Traductor i editor de prestigi, Riera es va projectar amb la consecució del premi Carles Riba 2011 amb l’esplèndid *Llum d’Irlanda*. Les imatges reposades i les descripcions arriben a moments d’epifania des dels primers versos dedicats a un aeròdrom (“Per les antigues pistes mossegades per l’herba / s’amunteguen carcasses menjades pel rovell”). Riera té aquesta capacitat per introduir-nos en estats anímics mitjançant la seva mirada, sovint trista, d’altres crepuscular, però sempre encertada, amb pietat cap al món. El seu vers ens acosta Ausiàs March, però també els llatins dins un estol incomparable, que uneix el talent creatiu a una base intel·lectual, que el fa insuperable, emociona. Té moments com el comiat del segle XX, senzillament admirable, al poema *Fruita podrida* o la recreació de Corfú a *Illes*, que dur el poema a la percepció: “És una pàgina del món, Corfú –qui pogués ser-hi amb tu, només amb tu!–, / que s’obre d’una revolada i branden / palaus escrostonats, iots amb les veles / tibants, turons atapeïts de cendres / i pins, muralles enfront de pirates i turcs...” Amb la mateixa qualitat que el guanyador del Riba, *Occident* aplega una acurada presentació formal –fruit d’un intens treball d’essencialització–, saviesa interna i la veterania, que alguns associen al terme de semitòpic *maduresa*. En qualsevol cas, el llibre és una interiorització del viatge, del viatge interior amb vistes, un pas endavant d’un poeta que hauria de ser més conegut, si el país fos com hauria de ser. Magistral! *

Un cenotafi

Marta Pérez Sierra fa un nou pas endavant amb *Un segon fora del dubte*, publicat per Gregal i que, com en el cas del poemari anterior, conté fotografies d’Enric Macià. Sierra ens introdueix en la història biogràfica d’un amic i amant mort el 1984 després d’un trasplantament doble que no va reeixir. Com si fos en una novel·la en vers o dins un poema narratiu elegíac, la poeta descriu els angles de la malaltia i la resistència del malalt en uns versos que encomanen l’optimisme a través de la bellesa. Sierra cita diferents autors, Lorca, Kundera, J.R. Bach, Sanahuja i especialment el *Kaddish* d’Allen Ginsberg, en un exercici que converteix el llibre en un cenotafi. *

Sobre el no

Una trajectòria coherent ha impulsat l'obra d'Eduard Sanahuja, des dels primers llibres, influenciats per l'experimentalisme dels setanta, fins a *Teories del no*, que va obtenir els Jocs Florals i que presenta Edicions de 1984. L'obra de Sanahuja s'ha engrandit, però, amb un substrat més personal i reflexiu, on alguns versos ("El món, perquè és inhòspit, em fascina") contrasten amb els més hermètics. El poeta broda l'aforisme i l'epigrama, especialment els de l'última secció del llibre: "Tindríem més d'un cor si haguéssim escoltat la sang dels altres." La frase aclaparadora està escrita, però, amb veu baixa, sense cridar, lluny de l'histerisme de determinat tipus de poesia. Tenim Sanahuja en el seu millor moment. *

Eduard Sanahuja, premi dels Jocs Florals
ARXIU

Sense frau

Recuperem un dels grans llibres de la temporada, *Quadern del frau*, que va presentar Edicions 62. El seu autor, Albert Balasch, és un dels noms més destacats d'una generació sepultada per l'imaginari teresina del país. Balasch contraposa el seu múscul poètic, la força que provoca intranquil·litat, que no ens permet relaxar-nos en el país de l'allioli, dels calamars oliosos i on Déu es diu Ferran Adrià. Espès i amargant, Balasch ens proposa Beckett, Bernhard i grans dosis d'arrogància estilística i semàntica. Ens trobem davant d'un gran experiment auscultat per un poeta singular, que s'ha fet mentre extorsionava els cervells benpensants, la mentalitat trista i petitburgesa i donava un cop a la màfia del mot. Excels! *

Balasch, un dels noms importants de la nova generació
ARXIU

Illots de pau

El periodista i escriptor egarenc Luis M. Andrés Ruiz ens ofereix el seu primer llibre de poemes, *El ser sin bastón* (Punto Rojo). Es tracta d'un conjunt de poemes narratius, existencials, que descriuen la ciutat desesperada, amb llums potents que ens apareixen a través de les imatges, sovint surreals. Al més pur estil *beatnik*, Andrés recull diferents tradicions i les condensa en petites peces dins una dramatització quotidiana evitant el tòpic, però sense obviar parlar dels interessos comuns i els temes clàssics. Al pròleg de l'edició, l'escriptora Anna Ballbona recalca el desencís de la proposta, veient el recull com un refugi, "on l'illot de pau, de plaer, és possible". *

Lluís M. Andrés ha debutat en poesia amb 'El ser sin bastón'
NEBRIDI ARÓZTEGUI